

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 10CoCsp/10/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120253081
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 06. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Amália Paulerová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2022:6120253081.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte v zložení z predsedníčky senátu JUDr. Amálie Paulerovej a členov senátu - sudcov JUDr. Róberta Urbana a JUDr. Erika Vargu, v právnej veci žalobcu - EOS KSI Slovensko, s.r.o., IČO: 35 724 803, so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava - Petržalka, v zastúpení právne - Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava - Petržalka, IČO: 53 255 739, proti žalovanému - F. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom U. XXX/X, XXX XX Q., v zastúpení právne - JUDr. Andrej Bryja, advokát so sídlom H. XX, XXX XX R., o zaplatenie 3.000 eur s príslušenstvom, na základe odvolania žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Námestovo, č.k. 4Csp/34/2020-149 zo dňa 27. júla 2021, takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e v celom rozsahu rozsudok súdu prvej inštancie.

Žalovanému p r i z n á v a voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Námestovo ako súd prvej inštancie (ďalej aj ako „okresný súd“) odvolaním napadnutým rozsudkom zamietol žalobu (výrok I.) a žalovanému priznal náhradu trov konania v rozsahu 100 % (výrok II.).

2. Predmetom rozhodovania bol nárok žalobcu na peňažné plnenie voči žalovanému vo výške 3 000 eur s úrokom z omeškania vo výške 8 % ročne od 11.12.2018 do zaplatenia, podľa tvrdení žalobcu viažuci sa ku zmluve o spotrebiteľskom úvere (č. 005502543 R) ktorú so žalovaným uzatvoril ešte jeho právny predchodca - F. V. D. a.s. (ďalej iba F. a.s.) od ktorého (postupcu) nadobudol žalobca pohľadávku voči žalovanému na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 10.12.2018 uzatvorenej podľa § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka (ďalej iba OZ).

3. Z vykonaného dokazovania súd vyvodil, že právny predchodca žalobcu F. a.s. a žalovaný uzatvorili dňa 8.1.2013 zmluvu o spotrebiteľskom úvere, ktorej predmetom bolo poskytnutie úveru vo výške 14.400 eur, tento úver sa zaviazal žalovaný splácať v splátkach vo výške po 198,67 eur počnúc od 26.2.2013 s počtom 120 splátok, s termínom konečnej splatnosti 26. 1. 2023. Žalovaný úver splácal v nižších splátkach, za obdobie od januára 2013 do júna 2017 zaplatil okrem februára 2014, júna 2015, augusta 2015, januára 2017, marca 2017 a mája 2017 sumu vo výške 13 339,09 eur. Pohľadávka podľa poslednej výzvy na úhradu ku dňu 4.5.2017 predstavovala sumu 574 eur vrátane príslušenstva. Predčasnú splatnosť úveru vyhlásil ešte právny predchodca žalobcu dňa 27.6.2017, k uvedenému dňu zosplatenia bol úver vo výške 11.443.30 eur.

4. Okresný súd zmluvný vzťah založený medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným uzavretím zmluvy dňa 8.1.2013 kvalifikoval za spotrebiteľský, zmluvu za spotrebiteľskú - zároveň dodal, že v prípade takéhoto typu zmluvy má dodávateľ povinnosť v zmysle § 53 ods. 9 OZ čakať s uplatnením

práva na zosplatnenie úveru v zmysle § 565 OZ tri mesiace od omeškania so zaplatením splátky, pre ktorú ku zosplatneniu pristúpil. Z predložených dôkazov ale nie je jasné, na základe ktorej konkrétnej splátky právny predchodca žalovaného pristúpil k zosplatneniu. Rovnako sú nešpecifikované sumy pri poslednej výzve kde je uvedená suma - v tejto časti súd hodnotí žalobu aj za nejasnú a zmätočnú, napokon ani zo zmluvy o postúpení pohľadávky sa nedá vyčítať aké konkrétne zmluvy boli na žalobcu postúpené, v akej hodnote a akom počte, v zmluve o postúpení pohľadávky sa odkazuje na prílohu č.1) v ktorej sa mali nachádzať presné špecifikácie postúpených zmlúv -avšak táto príloha č. 1 nie je súčasťou súdneho spisu. Súd v rámci hodnotenia zdôraznil aj primárnu povinnosť žalobcu tvrdiť a povinnosť na podporu svojho tvrdenia v zmysle ust. § 132 CSP označiť dôkazy, ktoré podľa jeho názoru môžu prispieť k objasneniu veci a je ich povinný k žalobe aj pripojiť. S ust. § 185 CSP je zavedený princíp formálnej pravdy, čo znamená, že súd pri rozhodovaní vychádza výlučne z dôkazov ktoré navrhli strany sporu, dôkazná iniciatíva sa presúva na strany sporu. Napokon na základe uvádzaných súvislostí okresný súd ustálil, že žalobca neunesol v spore dôkazné bremeno a tento záver viedol k zamietnutiu žaloby v merite veci.

5. Nárok na náhradu trov prvoinštančného konania posudzoval podľa pomeru úspechu strán v spore a žalovanému v celom rozsahu úspešnému priznal tento procesný nárok voči žalobcovi v pomere 100 %.

6. Proti rozsudku sa odvolal v zákonnej lehote žalobca, javí sa mu rozhodnutie súdu za extrémne prekvapivé, tvrdí, že až z napadnutého rozhodnutia sa dozvedel, že súd vníma viaceré skutočnosti ako sporné hoc na pojednávaní ich ako sporné neoznačil, v dôsledku uvádzaného nesprávneho postupu súd mu neumožnil/nedal priestor zaujať obranu k posudzovaným sporným otázkam a znemožnil mu uskutočňovať procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

7. Podľa odvolateľa rozhodnutie súdu nespĺňa ani zákonom vyžadované náležitosti riadne odôvodneného súdneho rozhodnutia, vykazuje zjavné znaky arbitrárnosti a nepreskúmatelnosti. V predbežnom právnom posúdení okresný súd uviedol, že žalobcovi chýba aktívna vecná legitímácia, žaloba ale bola zamietnutá pre neunesenie dôkazného bremena.

8. Argumentáciou súdu v bode č.20 odôvodnenia, keď uviedol, že mu nie je jasné, na základe ktorej konkrétnej splátky právny predchodca žalobcu pristúpil k zosplatneniu úveru a rovnako, že nie je špecifikovaná suma na poslednej výzve na úhradu a v tejto časti považoval žalobu za zmätočnú nejasnú - podľa odvolateľa nie je možné sa stotožniť a to preto, že ešte v priebehu základného - nachádzajúceho konania predložil všetky listinné dôkazy z ktorých tieto skutočnosti nesporne vyplývajú. Jeho právny predchodca uzatvoril so žalovaným dňa 8.1.2013 Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 005502543 R (ďalej len Zmluva“) jej predmetom bolo poskytnutie spotrebiteľského úveru vo výške 14.400 eur v zmysle podmienok Zmluvy formou spotrebiteľského splátkového úveru. Podľa odvolateľa bolo v posudzovanom prípade preukázané, že žalovaný bol v čase vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru (oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru zo dňa 27.6.2017) v omeškaní s plnením splátok po dobu dlhšiu ako 3 mesiace (ako to vyžaduje ust. § 53 ods. 9 OZ), jeho (žalobcu) právny predchodca vyzýval žalovaného na úhradu omeškaných splátok viacerými výzvami, napr. z marca 2018, apríla 2017 a mája 2017 a ďalšou výzvou už využil svoje oprávnenie v zmysle ust. § 565 OZ vyhlásil úver za predčasne splatný za súčasného splnenia podmienky v ust. § 53 ods. 9 OZ. Keďže však právo vyhlásiť mimoriadnu splatnosť zaniká splatnosťou najbližšie nasledujúcej splátky, potom mimoriadna splatnosť úveru nemohla byť v posudzovanom prípade vyhlásená pre nesplnenie inej splátky, než splátky, ktorá vyhláseniu mimoriadnej splatnosti bezprostredne predchádzala, v danom prípade splátky splatnej dňa 26.6.2017. Na základe vyššie uvedeného odvolateľ tvrdí, že jeho právny predchodca vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru podaním zo dňa 27.6.2017 ku dňu 26.6.2017- pričom toto svoje právo uplatnil v súlade s ust. § 565 OZ pre nezaplatenie splátky splatnej dňa 26.6.2017, t.j. splátky, ktorá vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru bezprostredne predchádzala a pre ktorej nezaplatenie mohol v súlade s ust. § 565 OZ vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru a zároveň toto svoje právo uplatnil v súlade s ust. § 53 ods. 9 OZ po omeškaní spotrebiteľa (žalovaného) s platením splátok po dobu dlhšiu ako 3 mesiace. Pohľadávka ku dňu postúpenia predstavovala sumu vo výške 15.557,89 eur, v tomto spore bola ale uplatnená iba časť postúpenej pohľadávky vo výške 3.000 eur. Vôbec nemožno súhlasiť s prijatým záverom súdu prvej inštancie, že žalobca neunesol dôkazné bremeno, ak neuviedol, pre nesplnenie ktorej splátky došlo k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru - keďže uvedené s poukazom na ust. § 565 OZ vyplýva priamo z podania, ktorým sa mimoriadna splatnosť úveru vyhlásila. Zo znenia zákonnej úpravy nevyplýva povinnosť riadne špecifikovať sumu uvedenú

v zosplatnení a rovnako nevyplýva ani povinnosť veriteľa špecifikovať splátku pre nesplnenie ktorej k takémuto úkonu pristupuje. Ustálenie právneho stavu veci a subsumácia zisteného skutkového stavu, z ktorého vyplýva konkrétny hmotnoprávny nárok žalobcu pod príslušné zákonné ustanovenie je povinnosťou súdu - čo napokon vyplýva aj zo zásady „súd pozná právo“. Odvolateľ zdôrazňuje, že on v konaní pred súdom prvej inštancie splnil povinnosť tvrdenia, označil a predložil všetky relevantné dôkazy objasňujúce a preukazujúce žalovaný nárok. Počas konania boli nesporné medzi stranami aj skutkové tvrdenia, (§ 151 ods. 1 CSP) žalovaný výšku uplatneného nároku počas celého konania nijakým spôsobom nerozporoval, rozporoval uplatnený nárok samotný súd, pričom na tento účel poskytol žalovanému priam procesnú obranu (predmetnú odvoláciu argumentáciu odvolateľ opiera aj o závery viacerých rozhodnutí odvolacích súdov napr. KS Bratislava sp.zn. 6CoCsp/28/2020 z 31.3.2021, KS Košice sp.zn. 11Co/295/2019 zo dňa 10.8.2020, KS Trnava sp.zn. 9CoCsp/3/2020 z 18.11.2020 a ďalšie). V súhrne sa domáha zmeny rozsudku, v rámci nej žiada žalobe vyhovieť v uplatnenom rozsahu alternatívne požaduje zrušenie rozsudku s vrátením veci súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

9. Žalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalobcu navrhuje potvrdenie rozsudku akceptovateľne odôvodnené. Označuje za prekvapivé vyjadrenie a postup zástupcu žalobcu prítomného na vykonanom pojednávaní, ktorý ostal pri strohom vyjadrení, že sa pridrižiava doterajších písomných podaní založených v spise a nevie prečo žalobca požaduje len 3 000 eur. Na otázky súdu nevedel ozrejmiť a vyjasniť zmätočnosť žaloby, ktorú on/ žalovaný od začiatku namieta popri premlčaní nároku a neplatnosti právneho titulu žalobcu. V odvolacom tvrdení - že k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru došlo zákonným spôsobom žalobca opätovne dáva zmätočné vyjadrenie, kde mieša dve ustanovenia, § 53 ods. 9 a § 565 OZ. Ako správne uviedol okresný súd predchodca žalobcu neplatne uplatnil svoje právo podľa § 565 OZ, pretože neuviedol, ktorú splátku spotrebiteľ porušil aj vzhľadom na tabuľku splácania (predloženú žalobcom) kde je zrejmé, že žalovaný uhradil za 02/2017 615,34 eur, za 04/2017 sumu 263,37 eur a za 06/2017 sumu 324,70 eur. Žalovaný tvrdí, že k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru nedošlo v súlade so zákonnou úpravou (je nulitné) a žalobca si v konaní pred súdom prvej inštancie nesplnil ani povinnosť tvrdenia, ani dôkazné bremeno. Ak súd zamietol žalobu pre neunesenie dôkazného bremena, rozhodol ústavne konformným, právne korektným a zrozumiteľným spôsobom, vyrovnal sa so všetkými skutkovými a právnymi skutočnosťami, ktoré sú pre jeho rozhodnutie vo veci podstatné a právne významné. Žalovaný aj v odpore proti platobnému rozkazu jasným vyjadrením namietal premlčanie nároku, aktívnu legitímáciu žalobcu, teda spochybnil v podstate celý nárok a predložil výpis platieb z predmetnej spotrebiteľskej zmluvy. Žalobca napriek ustanoveniam o sudcovskej koncentrácii konania a zákonnej koncentrácii konania vo veci nepredložil relevantné dôkazy a v odvolacom konaní predložil znovu neidentifikovateľný výpis nejakej prílohy k Zmluve o postúpení pohľadávok č. 2185100073 zo dňa 10.12.2018 - Balík 1, navyše ide aj o nový dôkaz s charakterom neprípustnej novoty v odvolacom konaní, predmetnú listinu totiž žalobca mal k dispozícii už pred podaním žaloby a mal možnosť ju v konaní aj použiť.

10. V následnej písomnej reakcii žalobca oznámil, že na podanom odvolaní naďalej trvá, uplatnený nárok vysvetlil v podaní zo dňa 14. 8. 2020 - uviedol, že si uplatňuje len časť postúpenej istiny a tento jeho dispozičné právo nie je potrebné podrobnejšie vysvetľovať. Mimoriadna splatnosť úveru bola vyhlásená s jeho právnym predchodcom v súlade so zákonom. Žiada preto odvolaniu vyhovieť.

11. V ďalšom písomnom podaní žalovaný iba stručne poznamenal, že žalobca opakuje len svoje doterajšie tvrdenia a tak niet sa k čomu už vyjadriť.

12. Krajský súd v Žiline ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku, ďalej iba „CSP“) po zistení, že odvolanie uplatnil v zákonnej lehote na to oprávnený účastník proti rozsudku ktorému je odvolanie prípustné, odvolací súd viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania, bez nariadenia odvolacieho pojednávania, procesne postupujúc v zmysle § 378 ods. 1 CSP v spojení s § 219 ods. 3 CSP rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil v celom rozsahu konštatujúc vecnú správnosť zamietnutia žaloby.

13. Odvolaniu žalobcu nebolo možné vyhovieť.

14. Z obsahu spisu vyplynulo, že žalobca podaným návrhom sa domáhal voči žalovanému peňažného nároku vo výške sumy 3000 eur tvrdiac, že pohľadávku nadobudol zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 10.12.2018 od F. V. D. a.s. Bratislava, t.j. od pôvodného veriteľa, predmetná pohľadávka -

má charakter dlhu vyplývajúceho zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorú uzatvoril tento pôvodný veriteľ dňa 8.1.2013 so žalovaným. V žalobe žalobca ďalej tvrdil, že žalovaný svoju povinnosť splácať v stanovených termínoch splátky nesplnil, zmluvnú povinnosť porušil a tak postupca podaním zo dňa 27.6.2017 oznámil žalovanému, že dňom 26.6.2017 vyhlásil celý úver za splatný. Ku dňu postúpenia pohľadávka predstavovala sumu vo výške 15 557,89 eur pozostávajúca z istiny vo výške 11 138,09 eur, z riadneho úroku vo výške 2 968,76 eur, z úroku z omeškania vo výške vo výške 1 451,04 eur a z uvedenej pohľadávky voči žalovanému uplatňuje v tomto súdnom konaní istinu iba 3 000 eur (neuhradená časť úveru) s úrokmi z omeškania, zvyšnú časť pohľadávky si v súdnom konaní neuplatňuje.

15. Žalobca uviedol / opísal v žalobe skutočnosti na podklade ktorých si uplatnil svoj nárok v takom rozsahu, ktorý umožnil individualizáciu nároku, teda vymedzil predmet konania po skutkovej stránke, z nich pri rozhodovaní aj okresný súd vychádzal. Tu ale odvolací súd zvyrazňuje, že opis rozhodujúcich skutočností v sporovej veci nemožno nahradiť iba odkazom na obsah pripojených dôkazov. Žalobca označuje rozhodnutie súdu za prekvapivé tvrdiac, že až z rozhodnutia sa dozvedel, že súd vníma viaceré skutočnosti za sporné, hoc na pojednávaní ich za sporné neoznačil. S touto odvolacou argumentáciou žalobcu nemožno súhlasiť, z obsahu spisu totiž jednoznačne vplyva, že žalovaný už v odpore proti platobnému rozkazu nárok žalobcu zospornil, v rámci svojej procesnej obrany namietal opodstatnenosť žaloby, dokonca vzniesol námietku premĺčania a žiadal súd, aby preskúmal platnosť zmluvy uzatvorenej s právnym predchodcom žalobcu. Aj samotný odvolateľ poukazuje v odvolaní na to, že okresný súd v rámci predbežného právneho posúdenia uviedol, že žalobcovi chýba aktívna vecná legitímácia. Zamietnutie žaloby pre neunesenie dôkazného bremena bolo podľa názoru odvolacieho súdu práve výsledkom neunesenia dôkazného bremena žalobcom na skutočnosť, že je oprávneným subjektom (ako nositeľ hmotno-právnej legitímácie) domáhať sa voči žalovanému v žalobe vymedzeného peňažného plnenia. Žalobcu zaťažovala povinnosť preukázať skutkovú a právnu dôvodnosť vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru (nepochybne spotrebiteľskej povahy) a následne preukázať skutkovú a právnu dôvodnosť postúpenia pohľadávky/dlhu z dotknutého úverového vzťahu. Žalobca zrejme si uvedomujúc tieto okolnosti uviedol až v rámci svojej odvolacej argumentácie skutkové tvrdenia obsahujúce vecné aj časové súvislosti splácania/nesplácania splátok úveru žalovaným v rozhodnej dobe, okolnosti, ktoré viedli jeho právneho predchodcu k vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru a následne aj k postúpeniu pohľadávky z úverového vzťahu. Jednoznačne ale ide o nové skutočnosti, ktoré odvolateľ mal použiť, vzniesť už v štádiu konania pred súdom prvej inštancie, a pokiaľ sa tak stalo až v štádiu odvolacieho konania tie z pohľadu ust. § 366 CSP musel odvolací súd vyhodnotiť za neprípustné novoty v odvolacom konaní na ktoré už nebolo možné v danom štádiu rozhodovania prihliadať.

16. Hoc okresný súd závery svojho rozhodnutia odôvodnil pomerne stručne, napriek uvedenému písomné odôvodnenie rozhodnutia spĺňa po obsahovej stránke kritériá vyžadované v ust. § 220 ods. 2 CSP, odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie zodpovedá tomu ako žalobca v žalobe vymedzil svoj nárok. Po vecnej stránke ale, súd prvej inštancie prijal správny záver pokiaľ žalobu v merite veci zamietol.

17. V súvisiacom výroku o náhrade trov prvoinštančného konania rozhodovanie okresného súdu rešpektuje zásadu úspechu/ neúspechu strán v spore zakotvenú v ust. § 255 ods. 1 CSP.

18. Podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP odvolací súd priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % žalovanému - úspešnému v odvolacom konaní voči žalobcovi neúspešnému. Dodáva, že o výške náhrady trov tohto odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie postupom podľa § 262 ods. 2 CSP.

19. Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v senáte v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné dovolanie z dôvodov vymedzených v § 420 CSP.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu

smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody), čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 CSP možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k niektorej z uvedených väd. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Dovolanie sa podáva v lehote 2 mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia uznesenia v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

Podľa § 429 ods. 1 CSP dovolateľ musí byť zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Povinnosť podľa § 429 ods. 1 CSP neplatí v prípadoch vymedzených v § 429 ods. 2 CSP.